

प्रस्तुतं विज्ञापयितुमाह को न्विति ॥ १३ ॥ संपाद्यं काममाह तवैवेति चतुर्भिः ॥ १४ ॥ सपत्नैर्देवैर्हताश्रितैः पां हृतं स्थानं येषामिति पुत्राभिप्राये
ण बहुवचनम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कश्यपः प्रथमं तावत्पुत्रस्नेहं त्याजयितुं विस्मयव्याजेनैव तत्त्वमुपदिशति अहो इति सार्धेन ॥ १८ ॥

॥३०॥

कोनु मे भगवन् कामो न संपद्येत मानसः ॥ यस्या भवान् प्रजाध्यक्ष एवं धर्मान् प्रभाषते ॥ १३ ॥ तवैव मारीच
मनः शरीरजाः प्रजा इमाः सत्त्वरजस्तमोजुषः ॥ समो भवांस्तास्वसुरादिषु प्रभो तथापि भक्तं भजते महेश्वरः
॥ १४ ॥ तस्मादीश भजंत्या मे श्रेयश्चित्तय सुव्रत ॥ हतश्रियो हतस्थानान् सपत्नैः पाहिनः प्रभो ॥ १५ ॥ परैर्वि
वासिता साऽहं मग्ना व्यसन सागरे ॥ ऐश्वर्यं श्रीर्यशः स्थानं हतानि प्रबलैर्मम ॥ १६ ॥ यथा तानि पुनः साधो
प्रपद्येरन्ममात्मजाः ॥ तथा विधेहि कल्याणं धिया कल्याणकृत्तम ॥ १७ ॥ श्रीशुक उवाच एवमभ्य
र्थितोऽदित्या कस्तामाह स्मयन्निव ॥ अहो माया बलं विष्णोः स्नेहवद्भूमिदं जगत् ॥ १८ ॥ कदेहो भौतिकोऽना
त्मा क्व चात्मा प्रकृतेः परः ॥ कस्य के पतिपुत्राद्या मोह एव हि कारणम् ॥ १९ ॥ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्द
नम् ॥ सर्वभूतगुहा वासं वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ २० ॥ सविधास्यति ते कामान् हरिर्दीनानु कं पनः ॥ अमोघा भ
गवद्भक्तिर्नैतरेति मतिर्मम ॥ २१ ॥ अदितिरुवाच केनाहं विधिना ब्रह्मन् उपस्थास्ये जगत्पतिम् ॥ यथा
मे सत्यसंकल्पो विदध्याच्च मनोरथम् ॥ २२ ॥ आदिशत्वं द्विजश्रेष्ठ विधितदुपधावनम् ॥ आशुतुष्यति मे दे
वः सीदंत्याः सहपुत्रकैः ॥ २३ ॥ कश्यप उवाच एतन्मे भगवान् पृष्टः प्रजाकामस्य पद्मजः ॥ यथाहते
प्रवक्ष्यामि व्रतं केशव तोषणम् ॥ २४ ॥ फाल्गुनस्यामले पक्षे द्वादशाहं पयोव्रतः ॥ अर्चयेदरविं दाक्षं भक्त्या
परमयान्वितः ॥ २५ ॥

॥ १९ ॥ अत्रापरितुष्यंतीं प्रत्याह उपतिष्ठस्वेति द्वाभ्याम् ॥ २० ॥ नन्वेवं भू
तकामप्राप्तिहेतुर्देवांतरसेवाप्रसिद्धा तत्राह अमोघेति ॥ २१ ॥ यथाच मे मनोरथं विदध्यात् ॥ २२ ॥ यथाच मे आशुतुष्यति तथा तत्सेवाप्रकार
मादिश ॥ २३ ॥ मेमया पृष्टः पद्मजो मे यद्व्रतमाह एतत्ते तव प्रवक्ष्यामीत्यन्वयः ॥ २४ ॥ अमले शुक्ले ॥ २५ ॥

॥३०॥